

ydere, der ønskede det. Tienden har været en saadan Plage for Befolkningen, at det forekommer mig at være paa Tide, at man søger at gjøre den saa lidt byrdefuld som muligt; men man bør navnlig ikke give nogenfombest Begunstigelse til dem, der have været i det heldige Tilfælde at nyde Godt af denne Plage for Befolkningen. Jeg antager, at dette Lovforslag ikke vil kunne blive til Lov, før det har været undergivet en Prøvelse heri Thinget, idet det, der her foreligger, ikke er saa lidt forskjelligt fra den Maade, hvorpaa Sagen forelaa sidst. Forsaavidt imidlertid dette Forslag skal fremmes videre, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at det er mig aldeles ubegribeligt, af hvad Grund Tiendeieerne skulde kunne faae noget Mere i Erstatning end det, Kapitelstaxten kunde yde dem. Det forekommer mig, at Kapitelstaxten maa være betryggende lige saa vel for dem som for Tiendeyderne. Naar man ser hen til, at man her ligesom har antydet, at Aarene fra 1866 til 1875 skulde være en Slags Regel for, hvortil man skulde gaa ved slige Erstatningers Ansættelse, forekommer det mig, at dette Tidrum er altfor kort. Naar der i et Forhold som det med Hensyn til Tienden skal tages Hensyn til Tidstrifter, maa disse omfatte meget større Tidrum. Jeg skal, som sagt, i det Væsentlige henholde mig til, hvad den ærede Taleer taler fremsførte; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at det, naar man paalægger Folk at lade thinglæse en Deklaration med Hensyn til et Forhold som dette, hvis Ordning de Vedkommende maatte ikke have ønsket, er en Villighed, at man i det Mindste lader denne Thinglæsning o. s. v. ske gratis. Dette er naturligvis ikke noget betydeligt Punkt; men jeg tillader mig at gjøre opmærksom derpaa, forsaavidt Loven skal fremmes videre. Vi have haft andre Love, hvorved noget Lignende er sket, f. Ex. da Landets almindelige Brandsforsikring fik sine Forhold ordnede, og kom til at gaa over til Private; det blev da bestemt, at i Tilfælde, hvor Thinglæsning blev fornøden paa Grund af visse Bestemmelser i vedkommende Lov, skulde Protokolation og Thinglæsning ske gratis. Jeg haaber ogsaa, at Deklarationen maatte kunne blive stempelfri; thi det var dog urimeligt at paabyrde Folk extraordinære Byrder med Hensyn til Forhold, hvis Ordning de maatte selv slet ikke havde forlangt. — Jeg vilde ønske, at den ærede Forslagsstiller vilde oplyse, hvorfor Tiendeieeren skal kunne faae et Vedelag udover Kapitelstaxten. Jeg veed ikke, om dette skal ske af Hensyn til, at man paa visse Steder har faaet Opmaal paa Kornet, eller om der skulde ligge noget Andet af den Art til Grund. Skulde det være det, kan man ganske ligefrem sige, at de Vedkommende jo blive fri for Svind, naar de faae Penge, og at der derfor ikke er nogenfombest Grund til en saadan Bestemmelse af dette Hensyn. Dette har maatte allerede været omtalt tidligere, men man maa undskyldte, at jeg

ikke huffer Alt, hvad der er passeret i en foregaaende Session. Derfor vil jeg opfordre det ærede Medlem, der taler paa Forslagsstillernes Vegne, til at sige et Par Ord derom.

Casse: Jeg er i alt Væsentligt enig med det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg), og dette vil man vistnok finde ganske naturligt, dels fordi han tilligemed mig dannede det Mindretal, der fremsatte en, som jeg haaber, ret vel motiveret Indsigelse imod det Lovforslag, som kom frem i forrige Samling, navnlig efterat det var blevet vedtaget med de yderligere Ændringer, som de, der dannede Flertallet, havde sat ind deri. Der er et enkelt Punkt, hvori jeg maa være uenig med ham; men jeg skal ved denne Sagens 1ste Behandling ikke gaa nærmere ind paa Enkelthederne. Jeg kan dog ikke tilbageholde at udtale min Anerkjendelse af den Retferdigheds- og Villighedsfølelse, som har ledet de ærede Forslagsstillere til at træde noget tilbage fra deres tidligere Forslag for at bringe Lovforslaget til at stemme med de forskjellige Interesser, hvortil der bør tages Hensyn ved Afgjørelsen af et Spørgsmaal som det foreliggende. Een Ting er mig imidlertid meget klar, og det er, at denne sidste Ytring om Anerkjendelse af Bestræbelserne for at tilvejebringe Ligelighed i Bedømmelsen af Forholdet mellem begge de i Sagens Afgjørelse Interesserede ikke vil finde Gjenklang hos det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Madsen), som nylig talte. Det forekom mig, at han i Grunden næsten stillede sig paa det Punkt, at det maatte være en afgjort Sag, at et Lovforslag som det, hvorom der her er Tale, ene og alene burde tage Hensyn til Tiendeydernes Lærv, men at man derimod ikke maatte tage noget Hensyn til Tiendeieernes Interesse. Det forekommer mig, at en saadan Udtalelse — den var tydelig nok og blev oftere gjentagen — vidner om den Opfattelse, at de Forhold, som vedrøre Tienden, i det foreliggende Tilfælde ikke indeholder Noget, der har Interesse fra et andet Standpunkt end netop fra Tiendeydernes, men og at det ikke er en Sag, hvortil der knytter sig langt væsentligere Interesser, og som ikke blot med Hensyn til, hvad der vedkommer Tiendeieeren, men i et langt større Omfang gjør Krav paa, at der tilvejebringes en Ordning, hvorved man netop opnaar Noget, der syldbestgjør de høiere Interesser, som dermed kunne være forbundne. Jeg skal ikke nærmere indlade mig paa den Forordning fra hans Side, at Alt kun skulde dreie sig om at faae Tiendeydernes Lærv iagttaget, og jeg tror saameget bedre at kunne dispensere mig derfra, som netop hele det Forslag, der blev vedtaget her i Thinget i forrige Samling, vidner om, at Folkethinget i sin Helhed ikke mente, at der kunde være Tale om kun at betragte Sagen fra den ene Side, idet